

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

Considero:

- Què ha passat pel meu cor mentre caminava avui?
- Com m'he sentit quan recordava els que m'han estimat?
- Cap a on em mou el que he sentit?

Valoro els altres, persones creades, meravelloses als ulls del Creador?

Què es mou en mi quan em miro amb els ulls de Déu?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Trobar el Senyor en tot moment en la creació, les persones i en el meu interior.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

*Señor, dame la alegría de la noche,
donde nada se aparta de Ti;
y la alegría de la mañana,
en la que siento y acojo tu aurora, lleno de la esperanza
de tu plenitud;
y la alegría del día, donde el sol brilla sobre todo;
y la alegría del atardecer,
donde todo ha sido para Ti y se pone en tus manos.*

Egide van Broeckhoven

AMOR

Paraula que em mobilitza avui...

Se'm convida a viure l'experiència de saber-me estimat, estimada, per Déu. Viure en aquesta experiència mou tota la meua vida. El que pugui fer, sentir, pensar... tot parteix d'aquesta vivència primera.

"Sentia els desigs d'imitar els sants, comproment-se a fer amb la gràcia de Déu el que ells havien fet, sense mirar cap més circumstància, amb tantes deixuplines i abstinències com pot desitjar un esperit generós inflammat d'amor de Déu."

[St Ignasi, Autobiografia, 9]

Aquest matí prego amb...

"Que em besi amb besos de la seva boca!
Les teves carícies són més dolces que el vi. (...)
Atreu-me darrera teu! Correm!" (Ct 1,2)

Faig conscient el meu cos...

Sentint l'Amor de Déu en tot el que soc,
Cos i Cor.

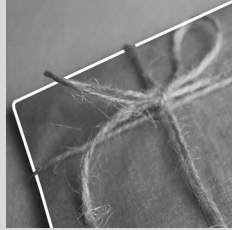

Cada dia del camí...

“Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meva vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures”.

Avui demano...

Senyor, que em disposi a sentir com el teu amor banya tota la meva vida.

Text bíblic

Salm 139:

Senyor, has penetrat els meus secrets i em coneixes,

tu saps quan m'assec i quan m'aixeco;

descobreixes de lluny estant els meus propòsits,

saps prou bé si camino o si reposo,

et són coneguts tots els meus passos.

Encara no tinc als llavis la paraula,

que tu, Senyor, ja la veus pronunciada.

M'estrenys a banda i banda, has posat damunt meu la teva mà.

No puc abastar un saber tan admirable;

és tan elevat que no el puc entendre.

On aniria lluny del teu esperit? On fugiria lluny de la teva presència?

Si pujava dalt al cel, hi ets present,

si m'ajeia als inferns, també t'hi trobo.

¿Provaré de prendre les ales de l'aurora?

¿Aniré a viure a l'altre extrem del mar?

També allà les teves mans m'hi portarien,

també allà m'hi vindrien a buscar.

¿Diré, doncs, que m'amaguin les tenebres i tingui per llum la negra nit.

Per a tu no són fosques les tenebres,

i la nit és tan clara com el dia: llum o fosca et són igual.

Examina'm per conèixer què desitjo.

Caminant en silenci...

Em dispo a “sentir i gustar internament”. Repasso moments de la meva vida, portant-hi la memòria de cap i cor:

Re-COR-do les persones que m'han estimat en la meva vida.

Re-COR-do l'estima dels meus pares, família...

Faig venir a la memòria els moments en els que m'he sentit profundament estimat/da per Déu. Me'n sento realment estimada pel Senyor?

Sento que sóc creada del seu Amor, i recreada cada dia, convidada a participar de la Creació?

Em pregunto si corresponc a aquesta estima que rebo. Com?

Avui poso atenció a...

...les diferents tonalitats del cel, des de la sortida del sol fins a la posta...

Ho rebo com a regal creatiu del Senyor. En guardo impactes al cor.

Trepitjo terra, espais, indrets, que van configurar aquell Ignasi infant, adolescent, jove, cavaller.